

عنوان مقاله:

تب تند باختین در ایران

محل انتشار:

فصلنامه نقد ادبی، دوره 5، شماره 19 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

عیسی امن خانی - Assistant professor in Golestan Univ.

خلاصه مقاله:

میخائیل باختین از آن دست متفکرانی است که هرچند در زمان حیاتش شهرت چندانی نیافت، هرچه از خاموشی‌اش می‌گذرد، او و نظریه «منطق گفت وگویی‌اش» با اقبال فراوان و روزافزونی روبه رو می‌شود؛ تا آنجا که برخی او را بزرگ‌ترین نظریه‌پرداز ادبیات در سده بیستم می‌دانند (تودروف، ۱۳۷۷: ۷). همین غنای اندیشه و همخوانی نظریه او با دغدغه‌های انسان معاصر سبب شده است تا مورد توجه بسیار محققان حوزه‌های گوناگون و به ویژه علوم انسانی قرار گیرد. محققان ایرانی نیز از این قاعده مستثنا نبوده، به باختین و آرای او روی خوش نشان داده‌اند و کتاب‌ها (مانند دموکراسی گفت وگویی اثر منصور انصاری) و مقاله‌های بسیاری را با توجه به اندیشه‌های این متفکر روسی نوشته‌اند. اما متأسفانه، این توجه به آرای باختین همیشه دقیق و درست انجام نشده است؛ چنان‌که مطالعه و بررسی برخی از آخرین مقالاتی که با الهام از آرای باختین به چاپ رسیده‌اند، یعنی «گفت وگومندی و چندصدایی در شعر حافظ» و «چندصدایی در رمان زنان ایران»^۱ گویای درستی این ادعایند. هدف مقاله حاضر نیز نقد مقالات نام برده است.

کلمات کلیدی:

نقد مقاله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1837327>

